

dičije (*Gleditschia triacanthos*), ki jo je vso požrl divji zajec, ok. 20.000 robinije ter manjšo količino črnega bora, črnega oreha (*Junglans nigra*) i. dr.

Dr. Maks Wahler

KITAJSKI PAMACESEN V GRAJSKEM PARKU V ORMOŽU

V »Šumarskem listu« 1948, št. 5—6, je napisal dr. M. Anić, profesor zagrebške agronomsko-gozdarske fakultete, da sta v novem mariborskem parku dve drevesi kitajskega zlatega macesna ali kitajskega pamacesna (*Pseudolarix Kaempferii* Gord.), ki uspeva prirodno kot gozdno drevo v severovzhodnem delu Kitajske, v Evropi pa ga štejemo med najredkejše parkovne eksote. Drevesi v mariborskem parku sta bili doslej edini znani v Jugoslaviji. Visoki sta 12—15 m, v prsnem premeru pa merita do 20 cm.*

Anićevi objavi pridružujemo novo. Pisec teh vrstic je pri pregledu grajskega gozdnega parka v Ormožu dne 19. VII. 1950 odkril skupno enajstih dreves kitajskega pamacesna. Drevesa rastejo v jami za gradom, ob robu travniške jase, kjer se začenja prirodni mešani gozd gradna, gabra in bukve visoke starosti. Drevesa so visoka 12—15 m in merijo v prsni višini 10—20 cm. Njihovo uspevanje ni dobro, ker jih preveč zasenčuje sosednje listnato drevje. Kot velika redkost zaslužijo ta drevesa pozornost in bi jih bilo treba nekoliko sprostiti, da bi dobila več svetlobe in bolje uspevala.

Grajski park v Ormožu se odlikuje po velikem številu (ok. 30) različnih tujih drevesnih vrst, med katerimi so nekatere prav redke, kakor močvirni tisovec (*Taxodium distichum*), drevesasti ruj (*Rhus cotinus* var. *arborescens*), kriptomerija (*Cryptomeria japonica*), maklura (*Maclura aurantiaca*), piramidni hrast, po vzrasti podoben jagnedu, visok do 25 m, ki mu nihče ne pozna botaničnega imena, in še razne druge eksote, ki so posamič in skupinsko pomešane med skupine domačega drevja visoke starosti in velikih razsežnosti. Zato je tem manj razumljivo, da se MLO v Ormožu in drugi odgovorni činitelji nič ne brigajo za park, ki je do skrajnosti zanemarjen in tudi v precejšnji meri opustošen. Mnogo drevja je podrtega, mnoga drevesa, zlasti eksotična, imajo okleščene in polomljene veje, parkovne ozir. gozdne poti so mestoma skoraj neprehodne zaradi plevela, ki se bohotno razvija. Park je sestavni del starinskega gradu, ki je baje zaščiten kot kulturni spomenik, in je vreden, da se zaščiti kot prirodna znamenitost. Urejen in oskrbovan park bi bil privlačen za tujce in domačine, imel pa bi tudi svojo gospodarsko in znanstveno vrednost.

Dr. Maks Wahler

* Obe drevesi kitajskega pamacesna navaja že Jak. Zupančič v svojem spisu »Mestni parki v Mariboru« (Maribor, 1927).